

12. fejezet

1-5. Sámuel a szigorúan vett egyenesség embere - Mikor a bírák letették felelősségüket, hányan tudják elmondani ártatlanságukról: "Melyikötök tud bűnnel vádolni? Ki mondhatja, hogy eltértem az igaz tettektől, hogy ajándékot fogadjak el? Sohasem ejtettem foltot életem folyamán, mint aki ítéletet és igazságot gyakorol." Ki tudná elmondani ezt ma, mint Sámuel, mikor elbúcsúzott Izrael népétől, mivel az izraeliták úgy döntöttek, hogy nekik király kell?...Bátor, nemes bíró! Szomorú, hogy ennek a talpig becsületes embernek oda kellett alázkodnia, hogy magát védelmezze. (1898 33 kézirat) {2BC 1013.7}

A hűség megtiszteltetéshez vezet - Sokkal értékesebb az azt érő megtiszteltetés, aki mindvégig eleget tesz kötelességének, mint az a magasztalás, melyben azok részesülnek, akik csak most lépnek kötelességük mezejére, s akiket még majd csak ezentúl próbál meg az Úr. Az ember könnyű szívvel teheti le terhét, mikor még az igazság ellenségei is elismerik hűségét. Mégis hány nagy emberünk fejezte be hivatalos működését szégyenteljesen, mivel nyereségért vagy megtiszteltetésért, de fölládozták az elvet. A népszerűség utáni vágy, a gazdagság és a könnyű élet csábításai letérítették őket a helyes útról. A bűnnel összejátszók, a bűnrészesek virágozni látszanak; diadalmaskodhatnak, mivel vállalkozásaikat siker látszik koronázni. Isten szeme mégis ezeken a kevély dicsekvőkön nyugszik. Az Úr majd cselekedeteik szerint jutalmazza meg őket. A legburjánzóbb külső virágzás sem tud boldogságot hozni azoknak, akiknek nincs békeségük Istennel vagy magukkal. (Idők jelei 1882 július 27) {2BC 1014.1}

14. A törvény örökérvényű követelése - Isten nem csupán az izraelitáknak, hanem az egész világnak adta a törvényt. A törvény kötelező volta soha meg nem szűnik. Aki egy ponton vét, minden ponton vétkes. A törvény tíz utasítása, akár a tízszemű lánc. Ha akár egyetlen láncszem is törött, az egész lánc értéktelen. A törvény egyetlen elvét sem lehet eltörölni, vagy megváltoztatni, hogy ezzel megmentjük a törvénszegőt. Míg családok és nemzetek léteznek, míg tulajdont, életet és jellemet kell védelmezni; míg a jó és gonosz egyre küzd egymással s míg áldás vagy átok követik elkerülhetetlenül az emberek tetteit, addig föltétlenül Isten törvényeinek kell igazgatni minket. Mikor Isten nem várja el többé az embertől, hogy őt szeresse legfőképpen, hogy tisztelje nevét, hogy megtartsa szombatját - amikor eltűri, hogy semmibe vegyék embertársaik jogait - hogy gyűlöljék és bántalmazzák egymást - az erkölcsi törvény csak akkor fogja érvényét veszteni. (Idők 1882 január 19) {2BC 1014.2}